

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010613
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2025:6422010613.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medveďom, na hlavnom pojednávaní dňa 13.5.2025, v trestnej veci proti obž. A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. X.XX.XXXX v Krupine, trvale bytom C. XX, D. E. F.,

uznáva sa za vinného, že

v presne nezistený deň v mesiaci august 2020 v Kremnici, okres G. H. B., v podkroví rodinného domu majiteľky C. I., nar. XX.XX.XXXX, na ul. J. K. XXX/XX, kde v tom čase spoločne s ňou býval, zo zásuvky obývacej steny odcudzil rôzne šperky zo žltého kovu, a to 1 kus pánska obrúčka zo zliatiny zlata 585/1000 o hmotnosti 1,93 g, 1 kus dámska obrúčka zo zliatiny zlata 585/1000 o hmotnosti 0,38 g, 1 kus dámsky prsteň DP barok Au 585/1000 o hmotnosti 5,87 g s osadeným fialovým kameňom hm. 9,2 ct., 3 kusy dievčenské prstene Au 585/1000 o hmotnosti 1,06 g, 1 kus retiazkový náramok na ruku RT pil Au 585/1000 o hmotnosti 3,48 g, 1 pár detské náušnice Au 585/1000 o hmotnosti 0,88 g, úlomky Au 585/1000 o hmotnosti 7,14 g, a predmetné šperky následne v priebehu mesiaca august 2020 postupne odpredal v niekoľkých prevádzkach záložní v meste Zvolen a v meste Žiar nad Hronom, čím týmto svojím konaním spôsobil C. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., J. K. XXX/XX, celkovú škodu vo výške 811,48,-Eur,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného od 6.8.2024.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, v spojení s § 37 písm. m/ Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného od 06.08.2024 súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej C. I., nar. X.X.XXXX v G. H. B., bytom L. J. K. XXX/XX, F., škodu vo výške 811,48,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú C. I., nar. X.X.XXXX v G. H. B., bytom L. J. K. XXX/XX, F. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku súd postupuje

trestnú vec obžalovaného A. B., za skutok právne kvalifikovaný v bode 1/ ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného do 6.8.2024 ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v úmysle získať finančné prostriedky niekedy v letných mesiacoch roku 2020 v Kremnici, okres G. H. B., sa zoznámil so C. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorej počas niekoľkých osobných stretnutí tvrdil, že chce s ňou spoločne bývať, za ktorým účelom mu táto v presne nezistený deň v mesiaci august 2020 pod zámienkou uhradenia depozitu za presnejšie nešpecifikovaný nájomný byt v Kremnici požičala finančné prostriedky vo výške 700,- €, k čomu jej však nepredložil doklad o uhradení depozitu a do žiadneho nájomného bytu sa nikdy spoločne nenastahovali, čím týmto svojím konaním spôsobil C. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., J. K. XXX/XX, celkovú škodu vo výške 700,-Eur,

Okresnému úradu G. H. B., odboru všeobecnej vnútornej správy, nakoľko žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok proti majetku.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podala dňa 6.12.2022 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 1Pv 35/21/6613-30 zo dňa 6.12.2022 na obvineného A. B., nar. X.XX.XXXX v F., pre skutky právne kvalifikované v bode 1/ ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a v bode 2/ ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obž. A. B.; výsluchom svedkyne poškodenej C. I. a svedka M. F.; výsluchom znalca z odvetvia Drahé kovy a kamene, klenoty, hodiny N. I. N. F. k odbornému vyjadreniu č. 618/2022, vypracovaného za znaleckú organizáciu JHS, s.r.o., Martin; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný A. B. sa dostavil na hlavné pojednávanie dňa 14.5.2024, pričom na tomto uviedol, že v uvedený deň vypovedal plnomocnenstvo zvolenému obhajcovi JUDr. Jánovi Reptišovi, so sídlom v Žiari nad Hronom, nakoľko sa s ním nedalo komunikovať a chce si nájsť nového obhajcu. Obžalovaný bol poučený, že v zmysle § 36 ods. 4 Tr. poriadku ako obvinený/obžalovaný zodpovedá za včasnosť zvolenia obhajcu a prípadná zmena obhajcu nie je dôvodom na zmenu nariadeného úkonu trestného konania. Zároveň v danej veci sa nejednalo o povinnú obhajobu v trestnom konaní (§ 37 Tr. poriadku). Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení s svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Tr. poriadku využil svoje právo odprieť vypovedať s tým, že bude vypovedať za prítomnosti obhajcu, ktorého si zvolí. Na ďalšie hlavné pojednávania sa však obžalovaný nedostavoval s tým, že písomne udelil súhlas, aby sa všetky hlavné pojednávania v tejto veci konali v jeho neprítomnosti a v prítomnosti obhajkyne, ktorú si zvolil (podanie obhajkyne JUDr. Anny Žedényiovej na č.I. 338 -340 spisu).

Svedkyňa poškodená C. I. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sa to stalo tak ako je uvedené. V tej prvej veci ohľadne nájmu bytu pánovi B. požičala v hotovosti 700,-Eur na depozit. On jej poslal nejakú fotodokumentáciu, zhruba ako interiéru o aký byt sa jedná. V podstate potom bol údajne pracovne zaneprázdnený, tak si išiel riešiť nejaké svoje veci. No a nakoniec z toho nájmu nebolo nič. V tej druhej veci si až časom všimla, že jej proste chýbajú tie zlaté šperky, čo sa už potom riešilo pri výsluchu na polícii, že zmizli a myslí, že to bolo potom aj nejako dokázateľné, že v nejakej konkrétnej záložni či v Žiari alebo vo Zvolene, že ten barokový prsteň sa tam naozaj nachádzal, ale už bol odpredaný. Ona mala záujem ho získať späť, ale už to nebolo možné. Na otázku za akých okolností požičala tých 700,-Eur, uviedla, že za tých okolností, že obžalovanému chcela pomôcť, aby mohol zaplatiť ten depozit s tým, že

jej budú potom tie peniaze vrátené. Či sa dohodli na nejakom čase dokedy tie požičané peniaze vráti už teraz nevie presne povedať. Na otázku či sa následne dožadovala vrátenia peňazí uviedla, že áno, bolo to ústne a viackrát. Ale bolo to také, že treba vydržať, že proste, keď sa zlepší situácia. To bolo v letných mesiacoch - júl, august, v ten istý rok. Pokiaľ vypovedala, že s obžalovaným aj spoločne bývali, tak je to pravda. Pán B. začal žiť u nich, v jej dome na J. K.. Ona mu to proste dovolila, lebo nakoniec by jej ani ten prenájom nevyhovoval, pretože býva spoločne s matkou a jej sestrou, ktoré sú 80-tničky a potrebujú už aj nejakú starostlivosť. V tých lepších časoch to tak vyznelo, že bude výhodnejšie ostať bývať v dome ako v nejakom prenajatom byte. Na otázku dokedy u nej obž. býval, odpovedala, že sa to potom v októbri nejak prelomilo k tomu zlému, tak nejak koncom októbra. Nájomné jej neplatil, ale prispieval na chod domácnosti v zmysle potravinových nákupov, varenia. Teda takých dosť bohatých potravinových nákupov. Na otázku ako zistila, že jej zmizli šperky, odpovedala, že jej bolo čudné, že obž. Holec má neplatný občiansky preukaz a nevie to proste vyriešiť. Potom jej to celé začalo byť také, nejaký tušák alebo šiesty zmysel, tak nazrela do toho šuplíka a zistila, že tam nie sú. Nie sú to veci, ktoré by sa bežne používali na dennej báze. Ako uviedla aj na polícii, nebola to ako akcia – reakcia, skôr také tušenie, že niečo nie je v poriadku. Čo sa týka škody, táto jej vznikla tou hotovosťou, požičaním peňazí 700,-Eur a tými šperkami, čo bolo vyčíslených na cca 800,-Eur, aj tým, že niektoré tie kusy boli ako dedičstvo. Čo sa týka toho požičiavania peňazí to bolo asi v mesiaci júl 2020, no presný dátum si nepamätá. Účelom poskytnutia týchto 700,-Eur malo byť vyplatenie depozitu za prenájom bytu. K prenájomu bytu nedošlo, myslí si, že to boli len fiktívne fotografie, ktoré jej boli poslané. Na otázku kedy a za akých okolností zistila, že pravdepodobne je to len nejaká zámienka, sa vyjadrila, že na základe jeho správania a reakcií určitých. Ako vraví, ten občiansky bol taký ako problém si ísť vybaviť. A také proste čudné odchody a potom za príchody a tak. Potom ako prestali spolu bývať sa stretli ešte raz a nejak si to vydiskutovali. Z tých 700,-Eur alebo nejaká náhrada za odcudzené veci jej nebolo zaplatené zatiaľ nič.

Svedok M. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ku skutku č. 2, teda odcudzeniu zlatých šperkov vie uviesť, že on bol len zavolaný, že sa majú stretnúť v Žiari, ísť na pivo a založil na svoje meno nejaké zlaté šperky. Nepamätá si presne čo to bolo, náušnice, retiazka. Nič viac o tom nevie. Potom čo sa dozvedel, keď ho vypočúvali kriminalisti resp. policajti, tak vraveli, že to ukradol. Presné obdobie kedy to bolo si nepamätá, tak 3, 4 roky dozadu. Záložňu si pamätá, že to bolo na námestí tu v Žiari nad Hronom. Nevie povedať ani koľko kusov bolo tých šperkov, tak dva, tri, štyri. To boli nejaké maličkosti, určite by tie šperky už nepoznal. Či tam bol aj prsteň už nevie, vie, že boli malé náušnice. Dostal za ne nejakých 50 - 60 euro. Peniaze dal tu obžalovanému. Na otázku či sa obžalovaného pýtal prečo potrebuje túto službu, odpovedal, že mu povedal, že nemá občiansky, tak že či mu to nezaloží. Išli potom na pivo za nástupište a potom sa rozišli. V záložni podpisoval nejakú zmluvu. On obžalovaného v tom čase poznal, spoznali sa vo Zvolene tak 4 roky dozadu. Na otázku či ho vtedy obž. oslovil len tak náhodou, odpovedal, že áno, stretávali sa vo Zvolene. Obž. povedal iba to, že potrebuje peniaze na autobus a že pôjdu na pivo, ale skade má tie šperky to nie, ani on sa ho nepýtal. Že nemôže ísť kvôli tomu občianskemu, že nemá občiansky pre seba.

Znalec N. I. N. F. z odvetvia Drahé kovy a kamene, klenoty, hodiny sa na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu pridržiaval záverov odborného vyjadrenia č. 618/2022, ktoré vypracovala znalecká organizácia JHS, s.r.o., so sídlom v Martine. Uviedol, že vykonáva činnosť pre túto organizáciu, ale sám je tiež zapísaný v zozname znalcov. Odborné vyjadrenie na stanovenie hodnoty predmetov bolo vypracované k obdobiu mesiaca august 2020. Znalcovi bola doručená časť spisu. Predmety doručené neboli, ale boli doručené podklady, na základe ktorých sa dalo vypracovať odborné vyjadrenie. V písomnom posudku je uvedené, že predmety neboli doložené, ale bola k tomu predložená dokumentácia, na základe ktorej vyhotovil posudok, je to bežný postup. Zlato neamortizuje, tak sa nepočíta amortizácia. Zohľadňuje sa určitý úbytok materiálu behom roka pri bežnom nosení. Čo sa týka poškodenia, vychádzame z toho, že bola doložená dokumentácia čo bolo v záložni. Rýdzosť ani prípadne poškodenie nemôže presne garantovať. Avšak v prípade ak by tie šperky boli poškodené, bolo by to uvedené v záložných zmluvách. Na otázku, že pri stanovení všeobecnej hodnoty vychádzal z ustanovení zákona č. 366/99, ktorý bol zrušený a nahradený zákonom 595/2003 a teda z akého dôvodu vychádzal zo zrušeného zákona, uviedol, že to ešte v zákone je takto uvedené, takže naďalej to používajú, čo priamy vplyv na uvedené hodnoty nemá. Na otázku, pokiaľ v odbornom vyjadrení uviedol „nezistené množstvo – úlomky zo žltého kovu“, ako v takomto prípade určoval cenu, keď nevieme ani množstvo ani kvalitu, odpovedal, že tento text „nezistené množstvo, úlomky zo žltého kovu“, takto to popísal policajný zbor. Doložil však záložné zmluvy, ktorými je jednoznačne preukázané, že sú na meno toho pána ktorý založil predmety, je to v prílohách, takže tu sú tieto predmety presne popísané, tak na základe týchto predmetov. Viacej ich tam

neuviedol, možno že by to bolo aj viac. Ale posudzoval len tie, čo bolo preukázané, že tieto predmety založil do záložne.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu. Objektom trestného činu krádeže je vlastnícke právo a držba veci. Cudzou vecou je vec, ktorá nepatrí páchatelovi vôbec, príp. mu nepatrí výlučne. Prisvojením veci sa na účely Trestného zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Malou škodou sa v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zákona rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý je v základnej skutkovej podstate prečinom (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona).

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obž. A. B. sa dopustil žalovaného skutku, právne kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona účinného od 6.8.2024. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku žalovanému skutku nevypovedal, pričom v štádiu prípravného konania ako obvinený pri výsluchu dňa 3.8.2022 sa vyjadril iba tak, že z prečinu podvodu sa necíti byť vinný a z prečinu krádeže sa cíti byť vinný. Obžalovaný je zo spáchania činu usvedčovaný tiež výpoveďami svedkyne poškodenej C. I., svedka M. F., ako aj závermi odborného vyjadrenia č. 618/2022 znaleckej organizácie JHS, s.r.o., Martin.

Svedkyňa poškodená C. I. pred súdom potvrdila, že obžalovaný určitý čas býval s ňou v spoločnej domácnosti v jej rodinnom dome na L. J. K. E. F., a to približne do konca mesiaca október 2020. V tej veci ohľadne prečinu podvodu obžalovanému požičala v hotovosti sumu 700,-Eur, čo malo byť na zaplatenie depozitu na nájomné. To bolo niekedy v letných mesiacoch roku 2020, myslí si, že v mesiaci júl. Vtedy jej obž. poslal nejakú fotodokumentáciu o aký byt sa jedná. Nakoniec však z nájmu bytu nebolo nič. Dožadovala sa vrátenia peňazí ústnou formou viackrát. Ale bolo to tak, že treba vydržať, že prosté, keď sa zlepši situácia. Požičané peniaze jej obžalovaný doposiaľ nevrátil. Čo sa týka krádeže, tak až časom si všimla, že jej chýbajú zlaté šperky, čo sa už potom riešilo cez políciu. Vie, že bolo preukázané, že tieto šperky boli založené v nejakej konkrétnej záložni, ale sa jej nevrátili, nakoľko už boli odpredané. Jej vzťah s obžalovaným sa skončil niekedy ku koncu októbra 2020. Odvtedy spolu nežili, stretli sa potom už len raz. Na otázku ako zistila, že jej zmizli šperky, odpovedala, že jej bolo čudné, že obž. Holec má neplatný občiansky preukaz a nevedel to vyriešiť. Tiež tam boli také jeho čudné odchody a zase príchody. Mala nejaké tušenie, tak sa pozrela do šuplíka a zistila, že tam nie sú šperky. Škoda jej vznikla tým požičaním peňazí 700,-Eur a odcudzením šperkov, čo bolo vyčíslené na cca 800,-Eur. Svedok M. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je pravdou, že obžalovaný B. ho požiadala, aby na svoje meno založil v Žiari nad Hronom v záložni, ktorá sa nachádzala na námestí, zlaté šperky. Obžalovaný mu ako dôvod povedal, že nemá občiansky preukaz a potreboval peniaze. Tak mu túto službu spravil a potom išli na pivo. Pamätá si, že v záložni podpisoval nejakú zmluvu a dostal nejakých 50-60 euro, ktoré následne obžalovanému odovzdal. O aké konkrétne šperky sa jednalo si už nepamätá, vie, že tam boli malé náušnice, retiazka. Až potom, keď ho vypočúvali policajti sa dozvedel, že to obž. ukradol, kriminalisti resp. policajti tak vraveli, že to ukradol. S obžalovaným sa poznali už predtým dávnejšie, stretávali sa vo Zvolene. Z podkladov pripojených v spise je ďalej preukázané, že svedok M. F. založil dňa 17.8.2022 v záložni DM, s.r.o., prevádzka na Nám. Matice slovenskej 423 v Žiari nad Hronom, dievčenské zlaté prstene 585/1000 o hmotnosti 1,06 g a zlaté náušničky 585/1000 o hmotnosti 0,88 g, za čo mu bola vyplatená suma 55,-Eur a obž. A. B. založil dňa 3.11.2020 v záložni Brevia, so sídlom vo Zvolene ostatné odcudzené šperky (dámska a pánska obrúčka, dámsky prsteň, retiazkový náramok, úlomky zo žltého kovu).

Podľa § 126 ods. 1 Tr. zákona, pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. Ak výšku škody nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu. Podľa § 126 ods. 3 Tr. zákona, ak sú vážne pochybnosti o správnosti výšky škody, určí sa jej výška na podklade odborného vyjadrenia alebo potvrdenia právnickej osoby, ktorej pôsobnosť alebo predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody. Z citovaných ustanovení

zákona vyplýva, že pri stanovení výšky škody spôsobenej poškodením, zničením alebo odcudzením veci je nutné primárne vychádzať z ceny, za ktorú sa táto vec v dobe a mieste činu obvykle predáva. V danom prípade ako potvrdil aj výsluch znalca Ing. Bc. Ivana Kopora, výška škody bola stanovená odborným vyjadrením znaleckej organizácie JHS, s.r.o., vypracovaným pod č. 618/2022 (na č.l. 51 – 86 spisu), a to v celkovej sume 811,48,-Eur s DPH. Jednalo sa konkrétne o 1 kus pánska obrúčka zo zliatiny zlata 585/1000 o hmotnosti 1,93 g, 1 kus dámska obrúčka zo zliatiny zlata 585/1000 o hmotnosti 0,38 g, 1 kus dámsky prsteň Au 585/1000 o hmotnosti 5,87 g s osadeným fialovým kameňom hm. 9,2 ct., 3 kusy dievčenské prstene Au 585/1000 o hmotnosti 1,06 g, 1 kus retiazkový náramok na ruku RT pil Au 585/1000 o hmotnosti 3,48 g, 1 pár detské náušnice Au 585/1000 o hmotnosti 0,88 g, úlomky Au 585/1000 o hmotnosti 7,14 g.

Pokiaľ bolo zo strany obhajoby navrhované nové znalecké dokazovanie na stanovenie hodnoty predmetných odcudzených vecí, súd takýto návrh posúdil ako neopodstatnený, nakoľko nevznikli žiadne dôvodné pochybnosti o správnosti záverov odborného vyjadrenia č. 618/2022. Znalec N. I. N. F. na hlavnom pojednávaní vysvetlil, že hoci fyzicky jednotlivé odcudzené veci nemal k dispozícii, pri stanovení všeobecnej hodnoty vychádzal z podkladov, ktoré mu boli predložené, pričom tieto predmety sú popísané v dokumentácii záložní t.j. záložňa DM, s.r.o., Žiar nad Hronom a záložňa Brevia vo Zvolene. Údaje k jednotlivým veciam sú podrobne rozpísané v odbornom vyjadrení na stranách 4 až 7. Taktiež súčasťou odborného vyjadrenia je podrobný postup výpočtu a stanovenia všeobecnej hodnoty vecí, vrátane jednotlivých podkladov, vzorcov a výsledkov výpočtov (strany 8 – 17 odborného vyjadrenia). Pokiaľ obhajoba namietala záver odborného vyjadrenia v tom zmysle, že v rámci odpovede na otázku č. 1 znalec uviedol, že „stanovená všeobecná hodnota sa rovná objektivizovanej reprodukčnej zostatkovej cene zložky majetku podľa zákona č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov“, a teda že vychádzal z neplatného právneho predpisu, súd uvedenú skutočnosť považuje za formálny nedostatok resp. iba konštatovanie čo znamená všeobecná hodnota majetku podľa daňových predpisov. Je nepochybné, že metódy a postupy znalcov pri stanovení všeobecnej hodnoty majetku sú upravené vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, pričom znalec podľa tejto vyhlášky aj postupoval s tým, že v odbornom vyjadrení uvádza všetky podklady, vrátane právnych predpisov, z ktorých vychádzal (strany 2-3 odborného vyjadrenia). Námieta, že znalec vychádzal zo zrušeného právneho predpisu, teda zákona č. 366/1999 Z.z. je účelová a nedôvodná, keďže podľa tohto zákona reálne nepostupoval a tento zákon ani spôsob výpočtu všeobecnej hodnoty majetku neupravoval. Podľa vyhlášky č. 492/2004 Z. z. „všeobecnou hodnotou majetku sa rozumie výsledná objektivizovaná hodnota majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou; obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty“. Takýto spôsob určenia výšky škody je tiež v súlade s citovanými ustanoveniami Trestného zákona.

Hodnotiac výsledky dokazovania súd nemal žiadne dôvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný sa konaním uvedeným v skutkovej vete rozsudku dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného od 6.8.2024 a preto ho uznal vinným podľa obžaloby.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Súd mal preukázané, že obžalovaný A. B. má podľa aktuálneho odpisu registra trestov doposiaľ 28 záznamov. Jednalo sa predovšetkým o páchanie rôznej majetkovej trestnej činnosti – prečiny podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, prečiny sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, ale i prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona a iné. Súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu nezistil u obžalovaného žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona, naproti tomu zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda predchádzajúce odsúdenia za trestnú činnosť. U obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá sa dlhodobo a opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, a to najmä majetkového charakteru, pričom v minulosti mu boli ukladané podmienkové i nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré však zjavne neviedli k náprave obžalovaného a zmene jeho životného štýlu. V danom prípade sa obžalovaný skutku v bode 2/ dopustil v presne nezistenom dni v mesiaci august roku 2020. Po tomto období boli vydané tri právoplatné trestné rozkazy, a to Okresným súdom Nitra sp. zn. 5T/9/2021 zo dňa 11.3.2021, právoplatný dňa 13.1.2022 Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 0T/6/2022 zo dňa 13.1.2022, právoplatný dňa 13.1.2022 a Okresným súdom Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/40/2023 zo dňa 29.6.2023, právoplatný dňa 5.9.2023. V týchto prípadoch sa ale nejedná o súbeh trestnej činnosti, nakoľko Okresný súd Nitra ukladal spoločný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/102/2019 zo dňa 4.9.2019 a v danej veci skutok spáchal dňa 17.7.2018. Skutok, za ktorý bol odsúdený Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 0T/6/2022 spáchal dňa 11.1.2022 a Okresný súd Vranov nad Topľou vo veci sp. zn. 2T/40/2023 (skutok spáchaný v mesiaci apríl 2020) upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0T/32/2020 zo dňa 1.7.2020, právoplatnému v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/63/2020 zo dňa 2.12.2021. Neboli teda splnené zákonné podmienky na prípadné uloženie súhrnného trestu, ale trestu samostatného. Po posúdení všetkých okolností prípadu, najmä doby spáchania činu a spôsobeného následku, ak aj vyhodnotení osoby obžalovaného s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej majetkovej trestnej činnosti, súd uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov. Podľa záveru súdu uložený trest je primeraný a dostatočný na naplnenie preventívneho i represívneho účelu trestu, nakoľko obmedzenie osobnej slobody obžalovaného je zjavne jedinou možnosťou ako mu zabrániť v páchaní trestnej činnosti. Obžalovaného súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselné trestné činy (naposledy v tom období rozhodnutia OS Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/102/2019, OS Trnava sp. zn. 7T/136/2015).

S poukazom na ust. § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej C. I., nar. X.X.XXXX v G. H. B., vo výške 811,48,-Eur. Poškodená si riadne uplatnila nárok na náhradu škody v prípravnom konaní v súlade s ust. § 46 ods. 3 Tr. poriadku, pričom výška škody zodpovedá hodnote odcudzených vecí – zlatých šperkov, tak ako bola stanovená vyššie uvedeným odborným vyjadrením znalca JHS, s.r.o.. Pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok na náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená skutkom v bode 1/ obžaloby, súd poškodenu v zmysle § 288 ods. 2 Tr. poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Pokiaľ sa jedná o skutok v bode 1/ obžaloby prokurátorky sp. zn. 1Pv 35/21/6613-30 zo dňa 6.12.2022, tento bol právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom v čase jeho spáchania, teda do 6.8.2024.

V predmetnej trestnej veci mal súd preukázané, že dňom 6.8.2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ktorým došlo okrem iného k úprave výšky škody ako kvalifikačného znaku skutkovej podstaty majetkových trestných činov, pričom v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zákona sa podľa novej právnej úpravy malou škodou rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur, namiesto predchádzajúceho právneho stavu, kedy hranica malej škody predstavovala výšku 266 eur.

V zmysle § 2 ods. 1 Tr. zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre

páchateľa priaznivejši. V danom prípade je potom potrebné posudzovať trestnosť činov podľa Tr. zákona v znení platnom a účinnom od 6.8.2024, ktorý je pre páchatel'a nepochybne priaznivejši.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku, súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, priestupku proti majetku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Samosudca po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že skutok v bode 1/, pre ktorý bola podaná obžaloba, podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024 nie je trestným činom, ale vykazuje znaky priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení.

Trestný zákon v základnej skutkovej podstate prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 vyžaduje spôsobenie škody aspoň malej tzn. prevyšujúcej sumu 700 eur. V tomto prípade mala byť podľa skutkovej vety obžaloby spôsobená v bode 1/ majetková škoda vo výške presne 700,-Eur (v závere skutkovej vety je chybné uvedená suma 1.166,50,-Eur), teda škoda, ktorá nedosahuje hranicu malej škody definovanej v § 125 ods. 1 Tr. zákona účinného od 6.8.2024. Za takejto situácie nie je možné žalovaný skutok kvalifikovať ako trestný čin, avšak prichádza do úvahy jeho posúdenie ako priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom postupom podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku rozhodol o postúpení veci Okresnému úradu Žiar nad Hronom, odbor všeobecnej vnútornej správy, ako orgánu príslušnému na prejednanie priestupkov podľa § 52 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.